

POWER-DESIGN

Roden af alt godt

Udvikling "indefra og ud"

Birgit Lynge

2012

Roden af alt godt

- *Udvikling "indefra og ud"*

Sunde og stærke rødder - det er, hvad vi fortsat skal vokse og gro ud fra, ja udvikle og hele os ved "indefra og ud".

I naturen er det så logisk, hvad roden er for en størrelse på både ukrudtsplanter og rodfrugter samt ikke mindst på træer. - "Den fandens mælkebøtte", siger vi måske, når vi hiver og haler, og roden bare går dybt, dybt ned og holder mælkebøtten fast, så "fjenden" ikke kan få bugt med den. Og hvis jorden er tør og hård, ja så står man, i sit forsøg på at udrydde den, med plantens top i hænderne - og kan være så sikker, som amen i kirken, på, at mælkebøtten gror op på ny fra sin dybe pælerod, der har overlevet selv landmandens Round Up.

- Ukrudt forgår ikke så let, siger man. Det er blevet stærkt og overlevelsedygtigt i naturens med- og modgang.

Men nu vil jeg flytte opmærksomheden til roden generelt, til træets rod og videre til slægtstræets rod, til menneskets rod hvorigennem energien til at vokse af "suges op".

Når talen kommer på vores rod, så er det passende at spørge:

Hvor ud af er vi oprunden?

Hvad giver os fylde i kernen?

Hvad er det, der gør os stærke og bevægelige, så vi ikke blæser omkuld?

Hvad giver os en god overlevelses- og healingsevne?

Hvad er rodmæssigt dét, som bærer os ind i denne nye tid - dette årtusinde?

Et øjeblik vil jeg igen gå tilbage til planteriget for at beskrive rødder af den sunde slags, rødder som vi udvikler os fra netop "indefra og ud":

Den fysiske sundhed spiller ind, når vi vil skabe og genskabe - heale - den sunde rod. Det være sig maden vi spiser, naturen vi får den fra og færdes i, materialer i vores omgivelser og på kroppen (i modsætning til kunststoffer, neonlys, frekvenser over 7-8 Hz (støj), giftstoffer - kropsfjendtlige ting), og kærlighed & omsorg.

Også *den psykiske sundhed* spiller ind: den kærlige og imødekommende tanke, samt de musiske redskabers hjælp til at bringe og holde os fast i NU'et til lutring af angst, smerte, sorg, stagnation og alle "mis'erne", så som misundelse, mistillid, misfornøjelse, mistro, misvækst, miskundskab.

Endelig er *den åndelige sundhed* af vældig stor betydning. Og vi kan teste den ved at spørge, om vi føler os velsignede og taknemmelige for livet generelt. Er der nogen med åndelig forankring og sundhed, der beder for os? Har vi en åndelig praksis med inde i hverdagens, ugens og årets rytme? En praksis hvor også meditation og et vegeterende liv indgår.

Besidder vores samfund - familiemæssigt, lokalt og nationalt - disse sundhedstilstande på fysisk, psykisk og åndeligt plan? Eller skal vi bruge umødige kræfter til at kæmpe imod vindmøllers støj, landmænds sprøjtegifte, stressende timer på arbejde uden plads til "stillestund" og dette at komme i tonus måske ved hjælp af meditation og bøn?

Har der været og er der tradition for og praksis i disse vores samfundsgrupper og den kollektive rod, dem der var her før os, for at kære om rodens vækstbetingelser på alle planer og dermed bibeholde en sund ryggrad; en sund vilje og væren (som en træstamme, en stængel, en stilk, et strå - alt i billedlig betydning).

I dette årtusinde har vi både ret til og fri vilje til at bruge vores ressourcer på at opfyldes af hjerterygradens kærlighed på alle niveauer og på alle planer. Vi skulle nu, anno 2012, være færdige med at forsvare vores fødselsret til dette. Vi skulle nu have plads til at fokusere direkte på det, der skaber glæde og sundhed - som to sider af samme sag.

Alt skal kunne gennemvædes af naturligt nærende safter til kroppen, sjælen og ånden. Alt skal velsignes af kærlighedens særlige grokraft.

- Jeg erindrer, da jeg selv første gang i mit liv helt fysisk kunne mærke, at jeg blev velsignet med håndspålæggelse og kristen forbøn. Velsignelsen blev foretaget af et menneske, som selv var forbundet i sunde rødder, i et frit hjerte og med en åndelig bevidsthed. Jeg var da en voksen kvinde, og hun, som velsignede mig, var en kvindelig præst med lutret personlighed og en høj bevidsthed, fri af dogmer og de gamle kristne rødders mug og jordslåethed...

Hvilken lettelse. Hvilken lattermild og dyb glæde. Hvilken fysiskhed.

Sådan var denne min oplevelse af at blive velsignet helt ned i roden. - Måske giver eksemplet dig en idé om og fornemmelse af, hvad det vil sige at blive velsignet.

3

Udvikling handler ikke længere primært om bogstavets og ordets undervisning i dette og hint, men om at bibringe følelsen af kærlighed, af varme, af glæde og opløftelse til dem vi "underviser", og således hjælpe til at få oplevet dette "under" som en super god følelse fra tå til top. En væren sig selv. En udfoldelse som kommer helt inde fra vores indre kerne eller ryggrad.

Den følelse er lagt ind i os fra fødslen, lige som kvindens æg for et helt liv er "plantet" i hende fra undfangelsen. Derfor kender og genkender vi den, når den er der... når vi er ét med den.

- Det at udvikle os i kærlighed er noget, som er lagt ind i os fra fødslen; som en chip der modtager på kærlighedens sprog og i naturens afbalancerede frekvens (7-8 Hz).

De såkaldte arkaiske rødder kan herved vokse og gro i novation, og netop novation - fornyelse - skal der til. Forædling, om vi vil. De arkaiske rødder støtter denne udfoldelse og udvikling hos den enkelte person, hvis da ikke de gamle trossamfund og samfundets bremsende mekanismer får lov til at stille sig i vejen herfor...

Når vi går med denne udvikling "indefra og ud", bliver vi færdige med at psykologisere den personlige udvikling i ren mental analyse. Nu skal vi blot "leve" udviklingen og følge vores hjerte! Som sagt gælder det nu "indefra og ud".

Lyder det enkelt og let? Lyder det FOR let?

Hmm.

Som øvelse dette: Sig dit navn - det er let, for dit navn er som en lyd indlagt i dig med de første lyde, du fik at høre, sagt til dig i kærlighed. - Først når nogen kræver dit navn sagt på en bestemt og præcis måde, kan det føles svært. Først når nogen udefra forsøger at diktere dig en bestemt og for dit indre "fremmed" måde, kan det føles svært.

Udvikling kommer indefra og "vikler" sig i sin bevægelse ud i en spiralbevægelse.

UD-vikling!

Alt andet vil være IND-vikling. Og det skal vi ikke spille tiden med, med mindre vi vil lege "Klude Mutter" og tumle og have det sjovt med hinanden i leg.

Undskyld! - Jeg fik vist forkludret navnet på mit første af 7 kurser, og alle ud fra det overordnede tema: "Med livet i hånden". Jeg fik kaldt det "Vores arkaiske rødder" i stedet for det mere mundrette:

Roden af alt godt

- Udvikling "indefra og ud"

"Indefra og ud" kan tage sin begyndelse i blandt andet følgende:

- ◆ at skifte arbejde eller blot arbejdsindstilling og rytme
- ◆ at ændre kost, motion og dagligdagens vaner og rutiner
- ◆ en sygdom der kommer frem i lyset og fortæller os sin helt egen historie om vores udvikling
- ◆ hjælp udefra som man selv erkender behovet for og beder om (massage, supervision, m.v.)
- ◆ en åbenbarings-oplevelse (high experience).

"Indefra og ud"-udvikling kan forklares som en udvikling opstået i den feminine kerne og båret ud herfra af det maskuline, hårde og beskyttende ydre.

Det vil jeg forklare ved at bruge mit billede herpå, som er en hjertemusling med et levende og blødt indre, takket være den hårde og beskyttende skal udenom.

Men afsættet, den spæde start, sker i og fra den feminine kerne, ud fra feminin væren og ageren, hjulpet på vej og beskyttet af den maskuline energi og af mændene - med uendelig tak.

Vi fødes *på* Jorden - og ikke *i* jorden hvor roden efterhånden vokser ned-ned-ned for samtidigt at sende energien op-op-op. Men vandelementet er måske det element, hvorved vi bedst udvikler os. I alt fald er vand nødvendig til både at udvikle os i inde i livmoderen, til at døbes med (i den kristne tro), til at drikke resten af livet (- og rent, tak, kære landmand *), til at bade os i og føle vægtløshed i, til (ligesom gennem luften) at føle os forbundet med hele Jordens menneske-hav, eller blot dem der også bader sig i dette element og oplever sig båret oppe heraf.

*) Hvorfor gifter den ikke-økologiske landmand stadig sine marker, sine afgrøder, sit og vores drikkevand? Det spørger jeg tit og ofte om, da jeg ser det ske omkring mig. - Han ønsker jo ikke at give gift til de børn, han har skabt, og som hans kone har båret og født? Er han mon blot stadig, i anno 2012, uvidende om følgerne heraf, eller er han ubetænksom eller uansvarlig eller grisk eller doven? Synes han, det er for besværligt, dyrt og tidskrævende at skifte det gamle og forgiftende tankesæt og tilhørende handling ud med noget, der kommer inde fra hans eget hjerte? Eller gør han det af egoistiske og magtbegærlige grunde? Så som: ingen skal bestemme

over mig? Jeg har min ret til at putte gift i "min egen jord", for jeg ejer den?
Han tænker ikke så vidt som til, at andre mennesker, fra den ydre verden, har bestemt og har magt over ham, når han ikke følger sit hjerte og handler "indefra og ud"...

Vil vi være sande over for os selv og vores indføling, vores hjerte, så må vi i vort indre tage stilling til, hvad og hvordan vi vil handle, både som producent og som forbruger - her gælder det jordens afgrøder og produkter samt vores liv.

Lad os, i alt fald billedligt, tage landmanden og andre mænd i hånden og bede om deres hjælp til at udvikle os selv, vores børn og denne verden "indefra og ud" - fra rod til krone. Det kan ikke gå hurtigt nok, for de mange følgesygdomme af gifte, af giftigheder og af forbandelser grundet alle "misserne" ødelægger os og vores mulighed for en sund udvikling fra det indre liv til de ydre udfoldelser.

Opgaven er en fælles opgave.
Ansvaret er et fælles ansvar.
Frugterne er til fælles glæde & gavn for hele verden.

Kom til **Roden af alt godt**

med et kursus den 30.-31. juli 2012 på Strandgaarden, på halvøen Helgenæs
- i randområdet af Mols Bjerge Nationalpark.

5

Birgit Lyngé
Helgenæs
En junidag i 2012